

PUBLICZNY (1) ai

L pl publicznych.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

Powszechny, dotyczący ogółu, a nie pojedynczych osób, nieprywatny; communis, pervagatus, pervulgatus, popularis, publicus, vulgaris, vulgatus Cn:

Szereg: »publiczny i prywatny«: wśam bącznym w rzeczach publicznych y prywatnych rozładkom/ którym wżyscy wiele powiérzaią. JanNKar B2.

Synonimy: pospolity, pospolny, powszechny, spolny, społeczny, wspolny.

AĆ